

Belgische aardappelindustrie wil exporttopper blijven

nieuws

Geen volk ter wereld exporteert zo veel diepgevroren friet en andere aardappelproducten als de Belgen. De grootste producent van diepgevroren aardappelspecialiteiten, Agristo, opereert vanuit ons kleine landje. Rond de aardappelverwerking heeft zich een sterke cluster van toeleveranciers verzameld, landbouwbedrijven op kop. Toch zit de aardappelindustrie niet in een zetel. Tijdens een interview met Filip Wallays, aan- en verkoopdirecteur bij Agristo, kwamen enkele valstrikken aan het licht: het landbouwareaal krimpt, landen die niet hoog oplopen met vrijhandel gooien hun grenzen dicht of hanteren hoge importheffingen, ... Voor een vlotte (overzeese) export van aardappelproducten moet ook de aardappelprijs mee willen. “Hij mag niet te hoog zijn”, legt Wallays uit, “maar de huidige bodemprijzen op de vrije markt werken eveneens verstorend in de afzet.”

© 17 NOVEMBER 2014 – LAATST BIJGEWERKT OM 4 APRIL 2020 15:18

Lees meer over:

akkerbouw

voedingsindustrie

Geen volk ter wereld exporteert zo veel diepgevroren friet en andere aardappelproducten als de Belgen. De grootste producent van diepgevroren aardappelspecialiteiten, Agristo, opereert vanuit ons kleine landje. Rond de aardappelverwerking heeft zich een sterke cluster van toeleveranciers verzameld, landbouwbedrijven op kop. Toch zit de aardappelindustrie niet in een zetel. Tijdens een interview met Filip Wallays, aan- en verkoopdirecteur bij Agristo, kwamen enkele valstrikken aan het licht: het landbouwareaal krimpt, landen die niet hoog oplopen met vrijhandel gooien hun grenzen dicht of hanteren hoge importheffingen, ... Voor een vlotte (overzeese) export van aardappelproducten moet ook de aardappelprijs mee willen. “Hij mag niet te hoog zijn”, legt Wallays uit, “maar de huidige bodemprijzen op de vrije markt werken eveneens verstorend in de afzet.” In twee decennia tijd is de Belgische aardappelverwerkende industrie spectaculair gegroeid. Van 500.000 ton verwerkte aardappelen in 1990 groeide de sector pijlsnel naar een verwerkt volume van meer dan 3,5 miljoen ton aardappelen. België zit sinds 2011 redelijk stevig in het zadel als grootste exporteur van diepgevroren aardappelproducten. We steken Nederland, Canada en de Verenigde Staten de loef af. Stilstaan is er niet bij want de concurrentiestrijd voor afzet in het buitenland is hevig. Zo pompt de Amerikaanse aardappelindustrie veel geld in exportpromotie, vooral op de groeiende Aziatische markt.

De Belgische aardappelindustrie in het algemeen en de West-Vlaamse aardappelverwerker Agristo in het bijzonder zijn groot geworden dankzij export. Dat brengt zo zijn eigen problemen met zich mee. Filip Wallays, aan- en verkoopdirecteur bij Agristo, getuigt: “Voor fytosanitaire belemmeringen – bijvoorbeeld Rusland die (verse) aardappelen weert vanwege aaltjes of het gebruik van een kiemremmer – zoekt de sector oplossingen zoals het financieren van onderzoek naar een residuarme kiemremmer. Waar we helaas niets tegen kunnen beginnen, zijn de hoge importheffingen en -verboden die een aantal landen hanteren.”

De vrije markteconomie ten spijt ervaart de Belgische aardappelindustrie meer in plaats van minder handelsbelemmeringen. De voorbeelden zijn velerlei, om Brazilië en Zuid-Afrika maar te noemen. De Belgische aardappelexport naar Zuid-Afrika werd van de ene op de andere dag geblokkeerd door onbetaalbaar hoge importheffingen. Landen als China en India hebben hun markt altijd al afgeschermd en het is maar de vraag of en op welke termijn zij hun hoge importheffingen zullen afbouwen. Volgens Wallays moet Europa de obstakels voor de handel wegwerken. “Als industrie rekenen we erop dat Europa zijn stem verheft tegen andere sterke blokken zoals de Verenigde Staten, het Zuid-Amerikaanse handelsverbond Mercosur en China.

Als sector met steile ambities is de aardappelverwerking er zich goed van bewust dat er op het aardappelareaal in ons land niet veel rek meer zit. Een betrouwbare, regelmatige aanvoer is het allerbelangrijkste – “onze productielijnen zijn te duur om stil te leggen en een supermarkt wil elke dag frietjes in zijn rekken kunnen leggen”, dixit Wallays – zodat daarover nagedacht wordt. Door contracten te sluiten met telers weet de verwerking zich van een voldoende groot aardappelareaal verzekerd. De aankoopdirecteur van Agristo noemt de contractprijzen bepalend voor het aardappelareaal, of anders wel het jojo-effect tussen vrije en contractprijzen. “Zijn de contractprijzen laag, dan worden er minder aardappelen geteeld en zullen de vrije aardappelen dat seizoen duurder zijn. Het jaar erop herstelt zich dat weer door betere contracten en een groter areaal.”

In de wetenschap dat het landbouwareaal eerder krimpt dan toeneemt en akkerbouwers niet onder een gezonde teeltrotatie uit kunnen, blijft de bevoorrading van de aardappelverwerking toch een uitdaging. “Optimaliseren is nodig zodat de opbrengst per hectare verhoogt”, meent Filip Wallays. De aardappelsector neemt daartoe initiatieven, zoals het iPot-project dat streeft naar een duurzame opbrengstverhoging door veel data te verzamelen. Nauwkeurige voorspellingen worden mogelijk op basis van satellietbeelden, luchtbeelden die gemaakt zijn door een drone, weerstationgegevens, gewasgroeimodellen, eigen data van de aardappelindustrie, enz. Ook de ontwikkeling van een plaagresistente cisgenese-aardappel past in dat plaatje. “Als grootste exporteur van aardappelproducten mag je zo’n ontwikkeling niet links laten liggen, vindt Wallays. “Of de ggo effectief op de markt zal komen, daar beslissen de consument en de overheid over.”

Tot slot noemt Wallays erg hoge aardappelprijzen als bottleneck voor overzeese export. “Bij een erg hoge grondstofprijs van 300 à 350 euro per ton aardappelen worden onze frieten te duur en verliezen we afzetmarkten omdat we niet meer kunnen opboksen tegen de concurrentie buiten Europa. De oplossing zoeken we in contractprijzen, die zowel voor ons als voor de teler winstgevend zijn.” Hoewel vaak gezegd wordt dat verwerkers in hun handen wrijven nu ze vrije aardappelen voor een appel en een ei kunnen kopen, is het tegendeel volgens Wallays waar. “Bodemprijzen maken alleen de onderhandelingen met onze afnemers veel moeilijker, meer marge houden we er niet aan over. Integendeel zelfs, de betere marges realiseren we wanneer de aardappelprijzen hoog zijn.”

Wallays heeft nog een belangrijke boodschap voor al wie de Belgische friet een warm hart toedraagt: “Gelet op de efficiëntie waarmee in onze regio aardappelen geteeld en verwerkt worden, is het mijn overtuiging dat de Belgische aardappelcluster binnen enkele decennia nog steeds een heel belangrijke rol zal spelen. In tijden dat andere industriële sectoren hun geluk elders gaan zoeken, hoeft men niet te vrezen dat de aardappelverwerkende industrie zal delokaliseren.”

Meer weten? Lees het volledige interview met Filip Wallays (Agristo) in [geVILT](#).

VILT vzw

Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact

M • info@vilt.be

Volg ons op:

screenreader.visit us on our facebook page: <https://www.facebook.com/vilt.nieuws/>

screenreader.visit us on our linkedin page: <https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/>

screenreader.visit us on our instagram page: <https://www.instagram.com/vilt.nieuws>

screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws

screenreader.visit us on our bluesky page: <https://bsky.app/profile/viltmieuws.bsky.social>

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |

[Privacy policy](#)

[Copyright](#)

[Cookie Policy](#)

[Cookie instellingen aanpassen](#)

Webdesign by Who Owns The Zebra